

Î N C H E I E R E

28 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea comercială „Inep Luck” societate cu răspundere limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea comercială „Inep Luck” societate cu răspundere limitată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală, Consiliul Superior al Magistraturii și Agenției Achiziții Publice cu privire la constatarea acțiunilor ilegale, încasarea cheltuielilor de judecată, obligarea aducerii scuzelor oficiale și obligarea înaintării acțiunii în regres față de persoanele vinovate, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 21 mai 2014, SC „Inep Luck” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor, Procuratura Generală, Consiliul Superior al Magistraturii și Agenției Achiziții Publice cu privire la constatarea acțiunilor ilegale, încasarea cheltuielilor de judecată, obligarea aducerii scuzelor oficiale și obligarea înaintării acțiunii în regres față de persoanele vinovate.

În motivarea acțiunii reclamanta a menționat că, a participat la licitația publică nr. 1557/1 la obiectul „Reparația Spitalului clinic municipal pentru copii „V. Ignatenco”, organizat de ÎM „Direcția Construcții Capitale”.

Susține că, la licitație a înaintat un pachet de documente, unde din greșeală a fost inclusă o foto copie color la scrisoarea de garanție bancară în loc de cea originală.

Afirmă că, ulterior, ÎM „Direcția Construcții Capitale” a înaintat la Procuratura Anticorupție plîngerea în privința faptului că, SC „Inep Luck” SRL a falsificat garanția bancară prezentată în pachetul de licitație, iar Procuratura Anticorupție, pe marginea acestei plîngeri, a intentat cauza penală nr. 2011978173, conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) din Codul penal (în vigoare din 24 mai 2009).

Invocă că, la data de 05 decembrie 2012, Procuratura Anticorupție a clasat procesul penal în cauza penală nr. 2011978173.

Consideră că acțiunile Procuraturii Anticorupție au fost arbitrare, pripite și abuzive.

Mai invocă că, ÎM „Direcția Construcții Capitale” și Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, în prezent Centrul Național Anticorupție au expediat Agenției Achiziții Publice scrisoarea nr. 01/02 și scrisoarea nr. 02/14-3503 din 13 decembrie 2011, prin care au informat despre faptul că SC „Inep Luck” SRL a falsificat scrisoarea de garanție și au solicitat plasarea ultimei în lista de interdicție, iar Agenția Achiziții Publice, în baza acestor scrisori, a emis decizia nr. 29 din 20 februarie 2012 cu privire la includerea operatorului economic SC „Inep Luck” SRL în Lista de interdicție a operatorilor economici.

Menționează că, la data de 02 mai 2012, reclamanta a contestat decizia enunțată în instanța de judecată, însă prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 mai 2013, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Solicită constatarea ca fiind ilegale acțiunile organelor implicate, încasarea din contul statului a sumei de 46000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în cadrul examinării pricinii civile la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Inep Luck” împotriva Agenției Achiziții Publice, ÎM „Direcția Construcții Capitale” și Centrului Național Anticorupție cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea Procurorului General de a aduce scuze oficiale SC „Inep Luck” SRL, obligarea Ministerului Justiției de a înainta acțiune în regres față de persoanele vinovate și încasarea cheltuielilor de judecată suportate pe acest dosar.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 03 septembrie 2014 s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, pretențiile reclamantei nu pot fi raportate la prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, întrucât în condițiile în care în privința acesteia nu a fost emis un act judecătoresc prevăzut de art. 6 din Legea enunțată, dar a fost emisă o ordonanță de clasare a cauzei penale din motiv că în acțiunile factorilor de decizie ai SC „Inep Luck ” SRL nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2015 s-a respins apelul declarat de SC „Inep Luck” SRL și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 03 noiembrie 2015, SC „Inep Luck” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii, cu încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele judecătorești au dat o apreciere greșită probelor prezentate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurenței a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de SC „Inep Luck” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanțele judecătorești au dat o apreciere greșită probelor prezentate nu poate fi reținut, deoarece este declarativ. Completul Colegiului notează că, instanțele de judecată se bucură de o marjă de apreciere a mijloacelor de probă, ultimele neavând o forță juridică prestabilită, iar la adoptarea hotărârii judecătorești, acestea urmează a fi apreciate în baza principiului intimei convingeri și liberei aprecieri a probelor.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta SC „Inep Luck” nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Inep Luck” SRL ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea comercială „Inep Luck” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari